

Димитър Иванов Стоянов е роден на 18 юли 1877 в с. Байлово, по-известен като **Елин Пелин**. Едно от единадесетте деца в семейството на Йото Варджията и Стоянка Иванова, той израснал в семейство, в което образованието било на особена почит. По-късно Елин Пелин казва, че по това време баща му бил единственият грамотен човек в селото. Той редовно му носел книги от пазара в града, където продавал вар. В домашната му библиотека били „Рибният буквар“, „Под игото“ и съчиненията на Христо Ботев и Любен Каравелов.

Елин Пелин започнал да пише още като ученик, на село. Завършил началното си образование в родното си село. След това заминал да учи в София, Златица, Панагюрище и Сливен.

Бил е учител е в родното си село. По-късно се преместил в София, където работил като библиотекар в Университетската библиотека, пазител в хранилището на Народната библиотека в София, уредник в къщата-музей "Иван Вазов".

Сътрудник на много списания. Председател на Съюза на българските писатели през 1940 година.

Починал на 3 декември 1949 г. в София.

На него е наречен град Елин Пелин, намиращ се близо до родното му село Байлово. Името на Елин Пелин носи морският нос Елин Пелин в Антарктика.

Произведенията му за деца са изпълнени с ведър хумор и жизнелюбие. Автор е на един от най-хубавите български юношески романи в две части – „Ян Бибиян“ и „Ян Бибиян на Луната“, (името „Бибиян“ идва от начина, по който синът му, Боян, произнася името си като малък), на книгите „Златни люлки“, „Кумчо-Вълчо и Кума-Лиса“, „Гори Тилилейски“, „Сладкодумна баба“, „Правдата и кривдата“, „Песнички“, „Поточета бистри“, „Приказки и басни“ и много други.

Източници:

<https://bg.wikipedia.org>

<http://zamatura.eu/avtor/biografia/Elin-Pelin>

<http://www.slovo.bg>

<https://www.orangecenter.bg>

Материала подготви: Гинка Среброва – студент-практикант, проект „Студентски практики“.

Провери и редактира: Диляна Гаджева – ментор по проекта.